

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันการท่องเที่ยวในประเทศไทย มีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยถือเป็นนโยบายหลักในการนำเข้าของเงินตราต่างประเทศ นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กล่าวถึงภาพรวมของเศรษฐกิจไทย และทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวไทยต่อสื่อมวลชนนานาชาติ 11 ประเทศจากตลาดท่องเที่ยวหลักในเอเชียที่เดินทางเข้ามาเป็นแขกของรัฐบาลไทย ตามโครงการของรัฐบาลที่ต้องการให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นกลไกในการดึงเงินตราเข้าประเทศเพื่อบรรเทาภาวะเศรษฐกิจ โดยนายสมคิด ได้กล่าวว่า รัฐบาลวางเป้าหมายที่จะให้ประเทศไทยติดอันดับ 1 ใน 5 ของเมืองที่น่าท่องเที่ยวที่สุดในโลก จากปัจจุบันไทยอยู่ในอันดับที่ 21 ส่วนในเอเซียนั้น ไทยยังอยู่ในอันดับที่ 3 รองจากจีน และฮ่องกง นอกจากนี้ ภราเดช พยัคฆิเชียร อดีตผู้ว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(ททท.) ยังกล่าวอีกว่า การท่องเที่ยวไทยมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะการกระจายรายได้ออกไปยังท้องถิ่น ซึ่งแต่เดิมรายได้หลักของการท่องเที่ยวจะมาจากกรุงเทพฯ 80% แต่ปัจจุบันรายได้หลักกลับมาจากต่างจังหวัด 80% และจากกรุงเทพฯเพียง 20% เท่านั้น แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในการกระจายรายได้ออกสู่ต่างจังหวัดได้เป็นอย่างดี (ประชา เหวระกูล, บรรณาธิการ,2544:1)

อย่างไรก็ตาม จากวิกฤตการณ์ในสหรัฐอเมริกา ส่งผลให้การท่องเที่ยวของประเทศชะลอตัวลงบ้างเล็กน้อย ซึ่งในเดือนกันยายนที่เกิดวิกฤตในสหรัฐอเมริกา อัตราการท่องเที่ยวของไยนั้น ยังคงอยู่ภายในภาวะคงที่ ในขณะที่สิงคโปร์ลดลง 3% และฮ่องกงลดลง 2% เมื่อเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลงแล้วพบว่า นักท่องเที่ยวจากญี่ปุ่นที่เดินทางเข้าประเทศไทย ลดลง 15% ขณะที่เดินทางเข้าสิงคโปร์ ลดลง 22% ส่วนนักท่องเที่ยวสหรัฐอเมริกาเดินทางเข้าประเทศไทย ลดลง 12% และเดินทางเข้าสิงคโปร์ลดลง 22% (ประชา เหวระกูล, บรรณาธิการ,2544:3)

จะเห็นว่าไทยเป็นประเทศที่มีศักยภาพมากกว่าประเทศเพื่อนบ้านที่ยังคงสามารถรักษาจำนวนนักท่องเที่ยวเอาไว้ได้มากกว่า เนื่องจากประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ

เช่น แหล่งท่องเที่ยวแบบเมืองใหญ่ (City Tourism) แหล่งช้อปปิ้ง (Shopping Paradise) แหล่งท่องเที่ยวด้านชายหาด (Beach Resort Destination) และยังมีกิจกรรมอีกหลากหลายรูปแบบทางวัฒนธรรมในทุกๆภาคของประเทศ อันเนื่องมาจากความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยนี้เองที่ทำให้รายได้ส่วนใหญ่ของประเทศมาจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ดังนั้นภาครัฐจึงได้ให้ความสำคัญต่อการประชาสัมพันธ์ และอำนวยความสะดวกต่างๆแก่นักท่องเที่ยว โดยมีโครงการต่างๆเกิดขึ้นอย่างมากมาย เพื่อกระตุ้น การท่องเที่ยวของประเทศไทย ให้มีการตื่นตัวและนำเสนอใจอยู่เสมอ เช่น โครงการปีท่องเที่ยวไทย (Visit Thailand Year) ในปี พ.ศ. 2530, โครงการอเมซซิ่งไทยแลนด์ (Amazing Thailand) ในปี พ.ศ. 2541, โครงการเที่ยวไทย ... รักษาไทย (Greening Thai Tourism) ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่องไปจนถึงปี พ.ศ. 2546

นอกจากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่สนใจการท่องเที่ยวในประเทศไทยแล้ว นักท่องเที่ยวชาวไทยก็นิยมการท่องเที่ยวภายในประเทศเช่นกัน เนื่องจากความหลากหลายในรูปแบบของการท่องเที่ยวซึ่งในแต่ละจังหวัดแต่ละภาคมีความน่าสนใจ และความสวยงามแตกต่างกันไป นอกจากนี้ประเทศไทยยังได้รับการยกย่องว่ามีศักยภาพสูงกว่าประเทศอื่นๆในแถบเอเชียแปซิฟิกใน 5 ประเทศ จาก 12 ประเทศ (การมการฝึกหัดครู, 2533: 13) อันได้แก่

- แหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์
- กิจกรรมทางวัฒนธรรม
- อรรถาภัยของคนไทย
- อาหาร
- ชีวิตราตรี

สำหรับแหล่งช้อปปิ้งนั้น ไทยตกเป็นรองสิงคโปร์และฮ่องกง เป็นที่น่าสังเกตว่า ประเทศไทยมีศักยภาพรองจากออสเตรเลียในด้านแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติและการณ์

สำหรับสวนสนุกของประเทศไทยนั้นยังได้คะแนนเป็นรองประเทศญี่ปุ่น ประเทศออสเตรเลีย และประเทศสิงคโปร์ เนื่องจากประเทศไทยขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี

ตารางที่ 1 การพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวไทยไปจนถึงปี พ.ศ. 2546

ปี พ.ศ.	นักท่องเที่ยวไทย (ล้านคน)	นักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านคน)
2540	7.9	47.3
2541	8.5	53.3
2542	9.1	60.8
2543	9.6	70.2
2544	10.1	80.5
2545	10.6	89.7
2546	11.2	97.0

ที่มา : แผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ 2540

ผลการดำเนินงานในช่วงปี Amazing Thailand 1998-1999 หรือปีท่องเที่ยวไทย 2541-2542 สถิตินักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวประเทศไทยจำนวน 7.76 ล้านคน ในปี 2541 เพิ่มขึ้นจากปี 2540 ร้อยละ 7.53 รายได้จากการท่องเที่ยว 242,177 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2540 ร้อยละ 9.70 ส่วนนักท่องเที่ยวชาวไทย มีสถิติการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศ 51.68 ล้านคน/ครั้ง ก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนภายในประเทศถึง 187,898 ล้านบาท

ในปี 2542 มีจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเดินทางเข้าประเทศไทย 8.58 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี 2541 ร้อยละ 10.50 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 253,018 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.48 สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย มีสถิติการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ 53.65 ล้านคน/ครั้ง เพิ่มขึ้นจากปี 2541 ร้อยละ 3.08 มีรายได้หมุนเวียนภายในประเทศ 203,858 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.78

ในปี 2543 มีนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเดินทางมาเที่ยวเมืองไทยอย่างน้อย 9.12 ล้านคน เพิ่มขึ้นจากปี 2542 ร้อยละ 6.29 มีรายได้จากการท่องเที่ยวประมาณ 291,840 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.34 สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยมีแนวโน้มการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศประมาณ 55.05 ล้านคน/ครั้ง เพิ่มขึ้นจากปี 2542 ร้อยละ 2.61 มีรายได้หมุนเวียนภายในประเทศประมาณ 223,329 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.46 (แหล่งที่มา: <http://www.tat.or.th>)

จะเห็นได้ว่าถึงแม้จะมีวิกฤตของประเทศสหรัฐอเมริกา หรือวิกฤตเศรษฐกิจโลกตกต่ำก็ไม่ มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยว แต่กลับเป็นผลดีต่อธุรกิจการท่องเที่ยว อันเนื่องมาจากการลดค่าเงิน บาท ซึ่งมีผลทำให้เกิดการหมุนเวียนของเงินบาทในการท่องเที่ยวภายในประเทศมากขึ้น สำหรับ นักท่องเที่ยวชาวไทย การเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศนั้นมีค่าใช้จ่ายสูงกว่าการท่องเที่ยวภายในประเทศมาก จึงนิยมหันมาท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน

สื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จึงเป็นข้อมูลสะสมในการใช้ข้อมูล ชาวสารแก่นักท่องเที่ยว โดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำคัญต่อการประชาสัมพันธ์ให้ เกิดการรับรู้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว อันจะนำมาสู่การท่องเที่ยวในประเทศเพิ่มมากขึ้น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีกลยุทธ์การพัฒนากิจการท่องเที่ยวเพื่อบรรลุเป้าหมายปี พ.ศ. 2541-2546 กลยุทธ์การบริหารแผนแม่บทเป็น 1 ใน 9 กลยุทธ์ที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้วางแผนไว้เพื่อ พัฒนาการท่องเที่ยวไทย เนื้อหารายละเอียดในกลยุทธ์การบริหารแผนแม่บทได้ให้ความสำคัญการ ปรับปรุงข้อมูลการท่องเที่ยวให้ทันสมัย และจัดให้มีการบริการแจกจ่ายแผ่นพับข้อมูล ณ จุดที่นัก ท่องเที่ยวเข้าถึงได้ง่าย ดังนั้นการปรับปรุงสื่อสิ่งพิมพ์ก็เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนากิจการท่องเที่ยว ของประเทศไทย ที่ควรให้ความสำคัญเพิ่มมากขึ้น

การกำหนดแนวทางการออกแบบ สามารถทำให้เกิดความเป็นเอกภาพขององค์กรความ รวดเร็วในการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ นอกจากนี้ยังทำให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลที่ตรงกัน ส่วนประกอบ หรือรายละเอียดต่างๆของสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์, นิตยสาร, แผ่นพับ, รายงานประจำปีของ บริษัท และหนังสือจะประกอบไปด้วย คอลัมน์ของตัวอักษร (Columns of text) คำพาดหัวภาพ ถ่าย ภาพประกอบ เป็นต้น (Bear, 2001: 1) นอกจากนี้การกำหนดรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์ ควร คำนึงถึงส่วนประกอบต่างๆ เช่น รูปร่าง และขนาด (Shape and Size) ควรคำนึงถึงประโยชน์ใน การใช้งาน และขนาดของสิ่งพิมพ์ว่าจะกระทบต่อต้นทุนการผลิตหรือไม่ ดังนั้นจึงควรจะหาหลัก เกณฑ์กำหนดที่แน่นอน เช่น

1. กระดาษ (Paper) เอกภาพของสีกระดาษ และคุณสมบัติในการพับของกระดาษก็ เป็นส่วนสำคัญของการออกแบบ
2. ตัวอักษร (Type) จุดประสงค์พื้นฐานของตัวอักษร คือ การออกแบบให้อ่านออกโดย ง่าย ประเภทรูปแบบของตัวอักษรรวมทั้งสีของตัวอักษรมีส่วนช่วยในการอ่านเช่นกัน

3. สี (Color) การใช้สีต่างๆในแต่ละหน้าของสิ่งพิมพ์ทั้งพิมพ์สีเดียว และพิมพ์ 4 สี
4. ภาพประกอบ (Illustrations) การคัดเลือกภาพประกอบของสิ่งพิมพ์เป็นสิ่งสำคัญเพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้อ่านใช้ตัดสินคุณภาพของสิ่งพิมพ์นั้นๆผู้ออกแบบจำเป็นต้องเลือกภาพประกอบอย่างระมัดระวังและเหมาะสม

ส่วนประกอบของการออกแบบที่ได้กล่าวไปเบื้องต้นมีความสำคัญสำหรับการออกแบบ (Jones, 1973: 57) นอกจากนี้ยังมีอีกตัวแปรที่สำคัญ คือ ระบบกริด (Grid System) ที่ช่วยในการออกแบบเพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ เพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ขององค์กร และกริด (Grid) ทำให้ผู้มอง หรือผู้อ่านสามารถเข้าใจในเนื้อหาได้ง่าย รวมทั้งเป็นตัวที่ช่วยผสมผสานส่วนประกอบต่างๆของการออกแบบด้วย

(แหล่งที่มา: <http://www.desktoppub.about.com/library/weekly/99061297.html>)

ระบบ กริด (Grid System) ถูกใช้โดยนักออกแบบตัวอักษร (Typographer), นักออกแบบเรขศิลป์ (Graphic Designer), ช่างภาพ (Photographer) และนักออกแบบการจัดนิทรรศการ (Exhibition Designer) เพื่อแก้ปัญหาทั้ง 2 มิติ และ 3 มิติ นักออกแบบเรขศิลป์ และนักออกแบบตัวอักษรใช้ระบบกริดเป็นเกณฑ์ในการทำโฆษณา, แผ่นพับ, เอกสารประเภทรูปเล่ม, หนังสือ และสิ่งพิมพ์รูปแบบอื่นๆ

ระบบกริด (Grid System) นี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างกว้างขวางในแต่ละปัญหาของการออกแบบ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือนิตยสาร เอกสารประเภทรูปเล่ม รายงานประจำปีของบริษัท หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ ระบบสัญลักษณ์ และโครงการรณรงค์โฆษณาประชาสัมพันธ์ ระบบกริด (Grid System) เป็นเครื่องมือที่ได้รับความนิยมในหมู่นักออกแบบเรขศิลป์ (Graphic Designer) สำหรับการใช้ในการแก้ปัญหาการออกแบบ โจเซฟ มูเลอร์ บล็อกแมน (Josef Muller-Brockmann, 1977: 13) นักออกแบบชาวสวิสได้กล่าวไว้ว่า ระบบกริด (Grid System) ทำให้การออกแบบทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นการจัดวางตัวอักษร (Typography) ภาพถ่าย (Photography) และภาพวาด(Drawings) สามารถจะนำสิ่งเหล่านี้ที่มีความแตกต่างกันนำมาผสมผสานรวมกันได้ อย่างกลมกลืน ระบบกริด(Grid System)เป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การออกแบบที่เป็นระบบระเบียบ โดยเฉพาะการออกแบบ แผ่นพับ อลัน สวาน ได้กล่าวไว้ว่า ระบบกริด(Grid) เป็นพื้นฐานที่จำเป็น

อย่างมากสำหรับการออกแบบ และรูปแบบแผ่นพับ(Brochure)ก็เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่สำคัญซึ่งมีการผลิตออกมาในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีการแข่งขันด้านการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อรูปแบบแผ่นพับ(Brochure)เป็นอย่างมาก โดยมีจุดประสงค์เพื่อการดึงดูดความสนใจของลูกค้า (Swan, 1989: 74)

จากการศึกษารูปแบบที่นำมาใช้ในระบบในธุรกิจการท่องเที่ยว และความถี่ของการออกแบบแผ่นพับ (Brochure) การท่องเที่ยวสามารถสื่อสารให้เห็นถึงภาพลักษณ์ในช่วงเวลาที่หยิบขึ้นมาจากร้านวางแผ่นพับ(Brochure) ซึ่งสามารถบอกข้อมูลเกี่ยวกับการบริการท่องเที่ยวได้ทันที ระบบกริด(Grid System) จะถูกใช้ในการออกแบบแผ่นพับ(Brochure) และแผ่นพับ(Brochure) อันจะทำให้เห็นในฐานะที่เป็นเครื่องมือสร้างให้เกิดความยืดหยุ่น และช่วยในการแก้ปัญหาหลักในการออกแบบ

จะเห็นได้ว่าระบบกริด (Grid System) เป็นระบบที่สามารถสร้างความเป็นระเบียบ มีความเป็นเอกภาพมากขึ้นในงานออกแบบโดยเฉพาะงานออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ขององค์กรที่มีหน่วยงานหลากหลายอย่างหน่วยงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย นักออกแบบกราฟิกดีไซน์ (Graphic Designer) ได้มีการใช้ระบบกริด(Grid System) มานานแล้ว โดยเฉพาะนักออกแบบกราฟิกดีไซน์ชาวสวิสและเยอรมัน ในสมัยเดอ สไตล์(Destijl) และเบาเฮ้าส(Bauhaus) รวมทั้งนักออกแบบชาวญี่ปุ่นด้วย เพื่อช่วยในการจัดวางองค์ประกอบ (Lay Out) ได้อย่างรวดเร็ว และในการแก้ปัญหาที่สร้างความเป็นระเบียบอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้มองรู้สึกสบายตา ในการออกแบบที่นำงานหรือรายละเอียดต่างๆ เช่น รูปภาพ ตัวหนังสือ เนื้อหา หัวเรื่อง ภาพประกอบอื่นๆ สามารถนำมาจัดวางตำแหน่งได้อย่างรวดเร็ว และสามารถเห็นภาพได้อย่างคร่าวๆจากการใช้กริด (Grid) ซึ่งโครงสร้างของกริด(Grid)นี้ จะทำให้ประหยัดเวลาในการออกแบบ รวมทั้งช่วยให้งานที่เกิดขึ้นมีความต่อเนื่องอีกด้วย ดังนั้นการใช้ระบบกริดในการออกแบบ จึงสามารถนำมาใช้เป็นมาตรฐานอีกอย่างหนึ่งในการออกแบบกราฟิกดีไซน์ได้ (Swan, 1989: 75-79)

เนื่องจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (The Tourism Authority of Thailand) เป็นสถานที่แรกที่สามารถสร้างความเข้าใจ และให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยวครอบคลุมทุกจังหวัดของประเทศ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวต่างชาติ ดังนั้นสื่อพิมพ์ต่างๆเหล่านี้ควรมีมาตรฐานเพื่อความเป็นเอกภาพ สร้างความเข้าใจและสามารถทำให้นักท่องเที่ยวจดจำ และนำไปใช้งานได้ง่าย จึงควรมี

การปรับปรุงและวิเคราะห์รูปแบบการออกแบบที่เป็นระบบระเบียบและมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีแก่องค์กรและการสื่อสารที่ดีเหมาะสมกับนักท่องเที่ยว

สมมติฐานการวิจัย

การใช้คู่มือมาตรฐานวิชาชีพของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (Graphic Design Standard Manual for the Tourism Authority of Thailand) สามารถทำให้งานวิชาชีพของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีเอกภาพเดียวกัน

ปัญหาของการวิจัย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีงานวิชาชีพหลากหลายประเภท ซึ่งได้แก่ แผ่นพับ เอกสารประเภทรูปเล่ม และโปสเตอร์ การออกแบบวิชาชีพนั้น ยังไม่มีมาตรฐานร่วมกันในแต่ละภูมิภาคไม่มีความเป็นเอกภาพ ทำให้งานวิชาชีพที่ออกมาที่มีความหลากหลาย เกิดความล่าช้าในการออกแบบ สิ้นเปลืองงบประมาณในการออกแบบในแต่ละครั้ง รวมไปถึงการสร้างความเข้าใจที่สับสนให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลที่คลาดเคลื่อน รูปแบบมาตรฐานนี้เองจะเป็นตัวทำให้นักออกแบบ หรือแม้แต่เจ้าหน้าที่ในแต่ละภูมิภาคขององค์กรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยนั้น สามารถออกแบบได้อย่างรวดเร็วและมีมาตรฐานที่สามารถสื่อสารได้ดีเป็นเอกภาพเดียวกัน

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์รูปแบบงานวิชาชีพของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
2. เพื่อกำหนดแนวทางการออกแบบวิชาชีพสำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
3. เพื่อสร้างคู่มือสำหรับช่วยให้งานออกแบบที่เป็นมาตรฐานเดียวกันในแต่ละภูมิภาค

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาวิเคราะห์เฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์ที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นผู้จัดทำ ไม่รวมไปถึงภาครัฐและเอกชนอื่น ๆ ที่ร่วมสนับสนุนและการทำงานผลิตนอกเหนือจากการออกแบบ ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวิธีการดำเนินการวิจัย คือ

1. การรวบรวมข้อมูล
  - 1.1 การรวบรวมผลงานเรขศิลป์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
  - 1.2 การรวบรวมข้อมูลองค์ประกอบการออกแบบเรขศิลป์
  - 1.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อสรุปปัญหาที่มีอยู่ในเชิงเรขศิลป์ของสื่อสิ่งพิมพ์เรขศิลป์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
2. การสัมภาษณ์กลุ่มผู้เชี่ยวชาญสาขาเรขศิลป์
3. การวิเคราะห์ข้อมูล
4. การสรุปผล และจัดทำคู่มือรูปแบบมาตรฐานเรขศิลป์ สำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
5. เผยแพร่ผลงานการวิจัย

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. การวิจัยทำให้ทราบถึงปัญหาของรูปแบบงานเรขศิลป์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข
2. คู่มือรูปแบบมาตรฐานเรขศิลป์ สามารถกำหนดแนวทางการออกแบบเรขศิลป์ สำหรับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
3. คู่มือรูปแบบมาตรฐานเรขศิลป์ สามารถสร้างความเป็นมาตรฐานเดียวกันในการออกแบบ เพื่อให้เป็นเอกภาพเดียวกันทั้งประเทศ